

15 J

Van: [redacted] 4 J
Verzonden: donderdag 28 september 2023 17:04
Aan: [redacted] 4 J
Onderwerp: FW: Verzoek om te reageren op concept-artikel Leidsch Dagblad

Van: [redacted] 4 J
Verzonden: donderdag 28 september 2023 16:07
Aan: [redacted] 4 J @mediahuis.nl' [redacted] 4 J @mediahuis.nl>
Onderwerp: RE: Verzoek om te reageren op concept-artikel Leidsch Dagblad

Beste [redacted] 2 J,
Bijgaand onze reactie:

Het Valkenburgse meer is een plek om te recreëren en ontspannen. De gemeente Katwijk wil deze locatie veilig en schoonhouden. Ook 's avonds moeten bezoekers daar veilig kunnen wandelen. [redacted] 9 J woont op het grondgebied van de gemeente Leiden, maar laat spullen achter op Katwijks grondgebied. Op het moment dat daar allerlei materialen worden achtergelaten, vinden wij dat het verloedert. Daar handhaven wij op.

Met vriendelijke groet,

[redacted] 15 J

[redacted] 15 J
Communicatieadviseur

Gemeente Katwijk
Koningin Julianalaan 3
Postbus 589
2220 AN KATWIJK ZH
E-mail [redacted] 4 J @katwijk.nl
Tel: [redacted] 5 J

Werkdagen: ma, di en do

Van: [redacted] 4 J @mediahuis.nl>
Verzonden: woensdag 27 september 2023 11:07
Aan: Communicatie gemeente Katwijk <communicatie@katwijk.nl>
CC: Persvoorlichting gemeente Leiden <persvoorlichting@leiden.nl>; DHG - Newsroom <newsroom.den-haag@politie.nl>
Onderwerp: Verzoek om te reageren op concept-artikel Leidsch Dagblad

Goedendag,

Voor het Leidsch Dagblad heb ik een verhaal geschreven over een persoon, [redacted] 9 J die is neergestreven in het grensgebied van Leiden en Valkenburg (Katwijk). Hij woont in het (Leidse) Uilenbos en is tevens actief op de

parkeerplaatsen die tussen bos en Valkenburgse Meer in liggen. Daar verzorgt hij onder meer een soort van noodopvang vanuit een camper, een vouwwagen en een keet die mensen er zouden hebben achtergelaten.

Reacties op het bijgevoegde concept-verhaal en de dingen die [redacted] daarin stelt of überhaupt hoe uw organisatie aankijkt tegen de situatie ter plaatse, hoor ik graag voor donderdag 28 september 16.00 uur. Het liefst per mail, maar het kan ook telefonisch ([redacted]).

Bij voorbaat dank, [redacted] redacteur bij het Leidsch Dagblad

Ooit huisden er tientallen uilen en andere beesten, nu ziet bewoner [redacted] (61) het Uilenbos en het Valkenburgse Meer erachter als de plek om aanwippende mensen en dieren rustig te krijgen. Zo nodig krijgen mensen een dak boven hun hoofd in het bos of op de aangrenzende parkeerplaatsen. Een camper, een vouwcaravan en een bouwkeet bieden daar immers zes slaapplekken.

„Ondertussen kunnen we dan rustig bekijken wat ze nodig hebben. Plekken als deze, aan de randen van steden en dorpen, zijn ideaal om mensen tijdelijk op te vangen - zonder al te veel regelgeving”, zegt de geboren Noordwijker die vorig jaar enkele weken in zijn auto leefde nadat hij zijn huis in Rijsaterwoude was uitgezet. De ene nacht stond hij met zijn hond en katten bij de Klinkenbergerplas, de andere nacht tussen de campers op de twee parkeerterreinen tussen het Uilenbos en Valkenburgse Meer.

Het bosje, aanzienlijk gedecimeerd voor de aanleg van de Rijnlandroute oogde zo dichtbegroeid dat [redacted] er aanvankelijk geen voet binnenzette. Dat veranderde toen op zeker moment een bouwwerk in zicht kwam. Toen hij met twee bijlen het bos in dook, zag hij een half open hok en kreeg met alles wat hij aan materialen kon vinden dak en zijkanten dicht. Daarbij kwam het goed van pas dat hij jarenlang een dakdekkersbedrijfje had tot een schouder en een knie het begaven en hij met betaalbare diervoeding weekmarkten af ging zoals die in Leiden, de stad waar hij jaren woonde.

En wat gebeurde er op het moment dat hij de laatste spijker in de hut timmerde? Een surfer die hij niet kende bracht een matras. „Op het juiste moment vallen dingen samen”, noemt [redacted] dat. „En dan ga je een bestaan opbouwen.” Zo voelde hij heel duidelijk dat hij in Uilenbos, Valkenburgse Meer en de vele ruimte daar weer achter rust kon vinden. Rust die hij door alle verwickelingen rond het faillissement van zijn dierenvoedingszaak, een echtscheiding en het verlies van zijn woning nu juist kwijt was geraakt. En – wat het nog mooier maakte – al snel merkte hij dat ook anderen ‘rustig worden als ze hier komen’.

„Het is een tijd waarin veel verdeeldheid wordt gecreëerd”, valt hem op. „Alles en iedereen valt ook over elkaar heen.” En dus komt het er volgens hem meer dan ooit op aan dat mensen hun eigen verantwoordelijkheid nemen. [redacted] doet dat onder meer door mensen die gestrand zijn en bijvoorbeeld in een voertuig wonen met liefde een slaapplek te bieden. Ook heeft hij chillplekken in de aanbidding, zoals voor ‘hele goede jongens die keihard werken in de zorg, maar overal worden gecontroleerd omdat ze van allochtone afkomst zijn’.

‘Kinderen met labeltjes’ krijgt hij eveneens rustig, onder meer door hutjes met ze te gaan timmeren, het Uilenbos in te trekken of te gaan suppen op het meer. „Soms ook

gaan gezinnen met de supplank het meer op en geven ze hem weer door aan andere gezinnen. Niet iedereen kan zich zoiets permitteren.”

Voor hulp of uitleen vraagt hij geen cent. En dat mensen zich veilig en begrepen voelen – ook wanneer ze met een eigen camper op een van de twee parkeerterreinen staan – ziet hij als een vanzelfsprekendheid. Maar als mensen wat willen terugdoen, zegt hij geen ‘nee’. Hij mag dan vol plannen zitten, middelen om ze te realiseren heeft hij niet. Vaste inkomsten ontbreken immers; een uitkering heeft hij naar eigen zeggen maar heel even gehad toen zijn zaak in diervoeding in 2017 failliet ging. Om zo snel mogelijk weer zijn eigen geld te kunnen verdienen, heeft hij toen ijlings zijn vrachtwagenrijbewijs gehaald. Vervolgens bestuurde hij een betonwagen, tot hij als chauffeur ‘onterecht ontslagen werd’.

Nu hij in niemandsland woont – ‘niemand kan een eigendomsbewijs of notariële akte tonen van het Uilenbos’ – vindt hij het alleen maar mooi dat hij niet langer in ‘hét systeem’ zit. Want, zo benadrukt hij, in ‘het systeem’ moet de mens van alles en wordt-ie alleen maar gezien als verdienmodel – ook wanneer-ie in de problemen zit. Het zou ook verklaren dat hij zijn achternaam heeft losgelaten. Die zou namelijk symbool staan voor dat model.

Parallele systemen en werelden, daar gelooft [REDACTED] in. Werelden waar mensen wat doen voor elkaar. Waar je niets hoeft te hebben, maar toch alles kunt krijgen wat je nodig hebt. Zo kookt een oma van iets verderop vijf keer per week voor [REDACTED] sinds hij haar kleinkinderen liet suppen. „Ook nemen zij en anderen wel eens hun beestjes mee als die onrustig zijn. En die neem ik dan bij me.”

Vraag hem waarom hij ze rustig weet te krijgen en [REDACTED] zegt dingen als: „Met je energie kun je veel meer dan je denkt.” En: „Toen ik in de diervoeding zat, noemden sommigen mensen me de hondenfluisteraar. Ik begrijp het gedrag van honden nu eenmaal, heb ook zelf altijd hele moeilijke honden gehad.”

„Ach, je probeert er te zijn voor anderen. Je bent er hier toch. En als mensen in de gaten hebben wat je hier doet en vragen of ze hier iets neer mogen zetten, wie ben ik dan om te zeggen dat het niet mag? Het is een openbare parkeerplaats.”

Rond zijn auto staan inmiddels een camper ‘waar de koppeling het niet van doet’, een vouwwagen, een uit twee kamers bestaande, waterdichte keet en stapels bouw materiaal. Zodra het bos in de ruststand gaat – ‘er vliegt en fladdert nu nog van alles rond’ – wil hij de keet een mooi plekje geven naast de hut waarmee voor hem alles begon en een caravan met voortent die uiteindelijk volgde. Met sloophout, dat hij eveneens heeft gekregen, wil hij de keet laten wegvallen in de omgeving. En met pallets hoopt hij het zaakje van een uitkijktoren te voorzien, met royaal uitzicht op het meer: „En misschien kunnen de mensen die als dagbesteding papier komen prikken op en rond de parkeerplaats, het zaakje komen beschilderen. Dat is creatiever dan al dat prikken.”

Naar eigen zeggen heeft [REDACTED] de mooiste huizen gehad in zijn leven: „Maar ik zat altijd buiten. Het eerste wat ik zo’n huis deed was een buitendingetje maken met een

houtkacheltje en een zeiltje.” Dat hij na zijn echtscheiding een huis kreeg, had van hem ook niet gehoeven: „Ik had liever een camper gehad. Dat had een hoop geld gescheeld.”

Toen hij neerstreek in het inmiddels uilloze Uilenbos waar nog wel een grote raaf woonde, maakte hij passanten via een groot bord duidelijk wat hij daar deed en wilde gaan doen. Van het opruimen van het bos tot het van het net af leven – ‘off grid’ in het Engels. Wie inging op zijn uitnodiging om ook even off grid te leven, hoorde dat een mens zonder elektra kan. „Je kunt op gasflessen koken en ook met een houtvuurtje kun je van alles doen”, legde [REDACTED] dan graag uit.

Toch zint hij, nu hij een buitenkeuken met koelkast heeft gekregen, op de plaatsing van zonnepanelen tussen bos en het aangrenzende bedrijf voor autodemontage. Verder wil hij een pomp laten aansluiten op de waterbron die het bos rijk blijkt. „Als dat allemaal gelukt is, zou ik niet weten waarom ik ooit nog een huis in zou moeten.”

De aanleg van moes- en pluktuinen passen eveneens in zijn streven om de zelfvoorzienend te zijn in het grensgebied van Leiden en Katwijk. Het is een gebied dat in [REDACTED] ogen toch al een metamorfose heeft ondergaan sinds hij er neerstreek: „Het was hier een groot probleemgebied en een puinbak. Nu is het rustig en opgeruimd.” Wel baalt hij er een beetje van dat toen hij een jacuzzi, stapels glaswerk en nog wat troep uit het bos viste, dat niet werd opgehaald. „Want ja, het bos ligt in de gemeente Leiden, de parkeerplaats in de gemeente Katwijk. De afzettingen die herinneren aan de tijd dat [REDACTED] verschillende dieren in het bos hield, laat ik ook nog maar even zitten.”

Hoewel de snelweg niet ver weg is, valt gasten vaak op dat je amper autogeluiden hoort. „Doordat je hier in de natuur zit, herpakken mensen zichzelf. En door te kijken naar wat je wel hebt en niet wat je níet hebt, kun je weer een stukje bestaan opbouwen.” Het is daarbij volgens [REDACTED] wel van belang dat mensen niet worden opgejaagd: „Want dat gebeurt al genoeg.”

Neem een man die een tijdje in een park in Katwijk gezeten, daar erg verward deed en boetes kreeg: „Nadat hij zijn tentje had neergezet in het Uilenbos, begon hij met zijn handen dingen te maken van natuurlijke materialen. Maar naarmate de zomer vorderde en hij hier opgejaagd en onder druk werd gezet heeft hij kinderen bedreigd en andere rare dingen gedaan.”

Inmiddels zit de man elders in het land en viel ook het plan in duigen dat hij, met zijn mbo elektrotechniek, zou gaan samenwerken met de derde bewoner van het bos. [REDACTED] „Die monteert zonnepanelen, maar is zijn rijbewijs kwijtgeraakt. En ik zag helemaal voor me hoe de lamme de blinde helpt. Waar anderen vooral problemen zien, denk ik graag in oplossingen.”

Als het aan [REDACTED] ligt, krijgt iemand altijd een tweede kans: „Want personen blijven niet dezelfde. Ze kunnen iets met die les gedaan hebben. En wanneer ze dat niet hebben gedaan, hebben ze opnieuw die spiegel.”

Niet iedereen lijkt er zo naar te kijken. Zo heeft hij de indruk dat door het gedoe het gebied in een kwaad daglicht is gesteld, een gebied 'waar we in de ogen van veel mensen juist iets moois hebben neergezet'. [REDACTED] vindt dat niet terecht: „Het gedrag van anderen heb je immers niet in de hand. Als ze de geboden kansen niet grijpen en er een zootje van maken, is het hun pakkie-an. Ik heb de man in kwestie ook niet zelf uitgenodigd om hier te komen wonen.” De Brug uit Katwijk zou daarachter zitten, wat die instelling voor verslavingszorg en geestelijke gezondheidszorg overigens ontkent.

Feit is wel dat de afgelopen tijd verschillende brieven gebracht door handhavers. Brieven die [REDACTED] weigert te openen. „Want”, zo redeneert hij, „ik identificeer me niet met de naam die aan mijn voornaam is gekoppeld.”

The information contained in this e-mail, including possible attachments, is confidential and is solely for the use of the intended recipient(s). Should you have received this e-mail unintentionally you are then requested to inform the sender and to destroy the message. It is prohibited to use or disclose the information this message contains in whatsoever way.

Toelichting grondslagen

In dit document kunt u secties vinden die onleesbaar zijn gemaakt. Deze informatie is achterwege gelaten op basis van de Wet open overheid (Woo). De letter die hierbij is vermeld correspondeert met de bijbehorende grondslag in onderstaand overzicht.

J Art. 5.1 lid 2 sub e

Het belang van de openbaarmaking van deze informatie weegt niet op tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen

Toelichting rollen

In dit document kunt u secties vinden die onleesbaar zijn gemaakt. Bij deze vlakken is in sommige gevallen ingevuld welke rol wordt vervuld door het betreffende gegeven. Het cijfer dat hierbij is vermeld correspondeert met de bijbehorende rol in onderstaand overzicht.

2 Verzoeker

4 Mailadres

5 Telefoonnummer

9 Bezwaarde

15 Medewerker gemeente